اتخاذ شده باشد.

فصل دوم ـ در حق ارث ـ دوم

فصل دوم ـ در حق ارث

ماده 867

ماده 867 ـ ارث بموت حقیقی یا بموت فرضی مُوَرِّث تحقق پیدا میکند.

ماده 868

ماده 868 ـ مالکیت ورثه نسبت به تَرَکه متوفی مستقر نمیشود مگر پس از اداء حقوق و دیونی که بتَرَکه میّت تعلق گرفته.

ماده 869

ماده 869 ـ حقوق و دیونی که به تَرَکه میّت تعلق میگیرد و باید قبل از تقسیم آن اداء شود از قرار ذیل است:

1) قیمت کفن میّت و حقوقی که متعلق است باعیان تَرَکه مثل عینی که متعلق رهن است.

2) دیون و واجبات مالی متوفی.

3) وصایای میّت تا ثُلث تَرَکه بدون اجازه ورثه و زیاده بر ثُلث با اجازه آنها.

ماده 870

ماده 870 ـ حقوق مزبوره در ماده قبل باید بترتیبی که در ماده مزبوره مقرر است تأدیه شود و مابقی اگر باشد بین وراث تقسیم گردد.

ماده 871

ماده 871 ـ هر گاه ورثه نسبت به اعیان تَرَکه معاملاتی نمایند مادام که دیون متوفی تأدیه نشده است معاملات مزبوره نافذ نبوده و دُیّان میتوانند آنرا بر هم زنند.

ماده 872

ماده 872 ـ اموال غایب مفقودالاثر تقسیم نمیشود مگر بعد از ثبوت فوت او یا انقضاء مدتیکه عادتاً چنین شخصی زنده نمیماند.

ماده 873

ماده 873 ـ اگر تاریخ فوت اشخاصیکه از یکدیگر ارث میبرند مجهول و تقدّم و تأخّر هیچیک معلوم نباشد اشخاص مزبور از یکدیگر ارث نمیبرند مگر آنکه موت بسبب غرق یا هدم واقع شود که در اینصورت از یکدیگر ارث میبرند.

ماده 874

ماده 874 ـ اگر اشخاصیکه بین آنها توارث باشد بمیرند و تاریخ فوت یکی از آنها معلوم و دیگری از حیث تقدّم و تأخّر مجهول باشد فقط آنکه تاریخ فوتش مجهول است از آن دیگری ارث میبرد.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09